

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Bc. Ondřeje Šafránka ve věci

žalobce: **J. P.**, narozen X
t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Bělušice
sídlem Bělušice 66, 434 01 Bělušice
zastoupen advokátem Mgr. Michalem Asztalosem
sídlem Baarova 1815/15, 415 01 Teplice

proti
žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Bělušice**
sídlem Bělušice 66, 434 01 Bělušice

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 10. 2025, č. j. VS-128463- /ČJ-2025-801832

takto:

- I.** Žaloba **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobcovu ustanovenému zástupci, advokátu Mgr. Michalu Asztalosevi, **se přiznává** odměna za zastupování žalobce a náhrada hotových výdajů ve výši 15 916 Kč. Tato mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Krajskému soudu v Ústí nad Labem byla dne 13. 11. 2025 doručena žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 10. 2025, č. j. VS-128463- /ČJ-2025-801832, jímž byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí speciální pedagožky žalované ze dne 23. 7. 2025, č. j. VS-128463-4/ČJ-2025-801832. Prvostupňovým rozhodnutím bylo vysloveno, že žalobce svým jednáním porušil § 28 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, (dále jen „zákon o výkonu trestu odnětí svobody“), dle kterého je odsouzený povinen mj. dodržovat stanovený pořádek a kázeň a dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku. Žalobci byl prvostupňovým rozhodnutím uložen kázeňský trest důtka ve smyslu § 46 odst. 3 písm. a) zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Současně s podáním žaloby požádal žalobce o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů.
2. Usnesením ze dne 22. 12. 2025, č. j. 15 Na 229/2025-23, přiznal zdejší soud žalobci plné osvobození od soudních poplatků a ustanovil mu pro řízení o žalobě zástupcem shora označeného advokáta Mgr. Michala Asztalose a vyzval jej, aby ve stanovené lhůtě odstranil vady žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. Následně podáním ze dne 27. 1. 2026 žalobce prostřednictvím ustanoveného zástupce doplnil žalobu uvedením žalobních bodů a žalobního petitu. Žalobce namítal především nicotnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí, přičemž v doplnění žaloby uvedl konkrétní žalobní body. V žalobním petitu navrhl, aby soud vyslovil nicotnost napadeného rozhodnutí.
4. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení a zda lze žalobu věcně projednat.
5. Podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný*. Žaloba proti rozhodnutí je s ohledem na § 68 písm. e) téhož zákona *nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno*.
6. Podle § 52 odst. 4 zákona o výkonu trestu odnětí svobody *přezkoumání rozhodnutí o uložení kázeňských trestů podle § 46 odst. 3 písm. d) až h) a rozhodnutí o zabránění věci se lze domáhat u soudu za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem ve stejném rozsahu, v jakém je takový přezkum možný v řízení o přestupku. Rozhodnutí vydaná v kárném řízení, kterými byly uloženy kázeňské tresty podle § 46 odst. 3 písm. a) až c) a i), nepodléhají přezkoumání soudu*.
7. Z prvostupňového rozhodnutí soud zjistil, že žalobci byla v kázeňském řízení uložena pouze důtka, což je trest dle § 46 odst. 3 písm. a) zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Tento trest žalovaná napadeným rozhodnutím aprobevovala, když stížnost žalobce zamítla. S ohledem na výše citovaný § 52 odst. 4 zákona o výkonu trestu odnětí svobody není pochyb o tom, že napadené rozhodnutí nepodléhá soudnímu přezkumu, jelikož kázeňský trest důtka je explicitně vyloučen ze soudního přezkumu odkazem na ustanovení, ve kterém je tento trest zakotven.
8. Pro úplnost soud uvádí, že otázkou souladu těchto zákonných výluk ze soudního přezkumu s ústavním pořádkem se zabýval opakovaně Ústavní soud. Za zmínku stojí jeho náleze ze dne 29. 9. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 32/08, ve kterém Ústavní soud shledal neústavním § 76 odst. 6 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění účinném do 30. 6. 2011, který vylučoval ze soudního přezkumu veškerá rozhodnutí o kázeňských trestech s výjimkou rozhodnutí o kázeňském trestu propadnutí věci, včetně těch, které představují závažný zásah do základních práv a svobod odsouzeného nad meze stanovené zákonem o výkonu trestu odnětí svobody. Ústavní soud ovšem zároveň zdůraznil, že v případě rozhodnutí o kázeňských trestech, které výrazným způsobem nezasahují do osobní integrity odsouzeného, je zákonná výluka ze soudního přezkoumání přípustná. Důtku přitom Ústavní soud explicitně zařadil mezi kázeňské tresty mírnější povahy.
9. Na uvedený náleze Ústavního soudu navázal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 6. 2012, č. j. 5 As 73/2012-40, v němž uvedl, že *„důtka je skutečně nejmírnějším z kázeňských trestů uvedených v taxativním výčtu v § 46 odst. 3 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, neboť ze své povahy nepředstavuje pro odsouzeného jakoukoli bezprostřední újmu“*. V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud aprobevoval odmítnutí žaloby směřující proti rozhodnutí o uložení důtky jakožto kázeňského trestu.
10. Citované závěry byly následně opakovaně potvrzeny například usneseními Ústavního soudu ze dne 29. 1. 2015, sp. zn. I. ÚS 3688/14, ze dne 3. 12. 2015, sp. zn. III. ÚS 1480/15, či ze dne 19. 7. 2016, sp. zn. IV. ÚS 3177/15, která rovněž považovala zákonnou výluku ze soudního přezkumu rozhodnutí o kázeňském trestu ve formě důtky za ústavně konformní.

11. Na základě výše uvedeného považuje soud za zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkumu. To činí žalobu směřující proti němu nepřipustnou [§ 68 písm. e) s. ř. s.]. Soud proto žalobu dle § 46 odst. 1 písm. d) téhož zákona výrokem I. tohoto usnesení odmítl.
12. Z důvodu odmítnutí žaloby soud v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto usnesení).
13. Výrokem III. tohoto usnesení soud přiznal v souladu s § 35 odst. 10 s. ř. s. ustanovenému zástupci odměnu 13 860 Kč za zastupování žalobce v rozsahu tří doložených úkonů právní služby po 4 620 Kč dle § 9 odst. 5, § 7 bodu 5 a § 11 odst. 1 písm. b), c) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, (dále jen „advokátní tarif“). Jednalo se o první poradu se žalobcem uskutečněnou prostřednictvím videohovoru dne 2. 1. 2026 v délce trvání 37 minut dle potvrzení věznice, včetně převzetí a přípravy zastoupení. Dále se jednalo o další poradu se žalobcem přímo ve Věznici Bělušice dne 21. 1. 2026, která trvala 1 hodinu a 40 minut dle potvrzení věznice. Tato osobní porada se dle zástupce žalobce konala na pokyn žalobce, kdy dále bylo třeba při poradě poučit žalobce vzhledem k obsahu kázeňského spisu, který byl zpřístupněn zástupci až dne 19. 1. 2026. Třetím úkonem ustanoveného zástupce bylo doplnění žaloby jakožto písemné podání nebo návrh ve věci samé. Dále soud přiznal ustanovenému zástupci paušální náhradu hotových výdajů ve výši 450 Kč za každý ze tří poskytnutých úkonů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Nadto náleží ustanovenému zástupci dle § 13 odst. 1 a 5 advokátního tarifu náhrada doložených cestovních výdajů na cestu z jeho sídla k žalobci (do Věznice Bělušice) a zpět v délce celkem 52 km při použití osobního silničního motorového vozidla s kombinovanou spotřebou 6,6 l benzínu na 100 km, s průměrnou cenou benzínu (95 oktanů) ve výši 34,70 Kč za litr [§ 4 písm. a) vyhlášky č. 573/2025 Sb.] a se základní sazbou náhrady za 1 km jízdy ve výši 5,90 Kč [§ 1 písm. b) vyhlášky č. 573/2025 Sb.], tj. 406 Kč. Dále je třeba připočítat náhradu za čas promeškaný cestou zástupce do věznice a zpět, tj. 2 půlhodiny po 150 Kč dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, tedy celkem 300 Kč. Náklady žalobcova zastoupení v celkové výši 15 916 Kč platí stát; procesně neúspěšného žalobce přitom nebylo možné zatížit náhradovou povinností ohledně těchto státem v budoucnu placených nákladů, protože žalobce byl (jak uvedeno výše) rozhodnutím soudu osvobozen od placení soudních poplatků. Uvedená částka bude vyplacena zástupci žalobce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení na jeho bankovní účet uvedený ve vyúčtování nákladů právního zastoupení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem. Byl-li účastníku v řízení před krajským soudem ustanoven zástupcem advokát, zastupuje tohoto účastníka i v případě následného řízení o kasační stížnosti.

Ústí nad Labem 2. března 2026

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu